

Éltem nem szánom Hazámért, Kirá-
lyom maradásaért, hirem 's nevem lesz
nyereség, nem prédál többé ellenség.

Por-teleki Hazánk fényre, Buga Já-
kub nagy reménnye Jász-Berényi is né-
peftől majd hozzánk jön feregeftől.

Ellenségünket töreftük, mérges nyil-
lal sértegeftük, majd fok Török test
lesz eves, kiknek nem kell kávé-leves.

Minden vitéz józan légyen, Hijában
zfoldot ne végyen, szerezzen jó hirt né-
pünknek, e' vólt tárgya fegyverünknek.

H A T O D I K.

Allj-meg Rozsám egy szóra, Nem a'
világ egy óra, Nem szorúltam tsó-
kodra, Már el-mehetsz dolgozdra.

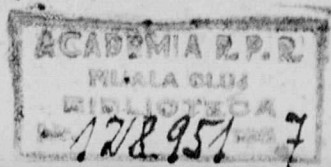
Gyere be te friss legény, Együnk ket-
ten derelyét, Hát a' Gazda mit egyék,
Egyék korpa-tzéberét.

Im' hol jön már a' nagy tél, A' Kís-
Aszszony mivel él, Tormát részelt úgy
el-él, Az-is pedig ki-kél.

Majd el-jön a' meleg nyár, A' Kís-
Aszszony miben jár, Nints' kantusza,
de nagy kár, Már-is pedig kérőt vár.

Hej Gubáné! Gubáné! Enyim vagy
nem a' másé, Nem a' Thuri Gúzáé,
Sem a' zsáros Kanászé.

V É G E.

NÁSZNAGYOK

KÖTELESSEGE

M E L L Y

A' NÁSZNAGYSÁGBAN

F O R G O L Ó D Ó

EMBEREKNEK KEDVEKÉRT

I R A T T A T O T T

MÁTYUS PÉTER.

A L T A L.

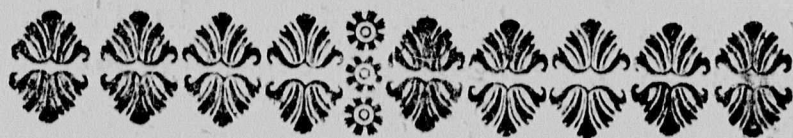

Nyomtattatott ebben az Eszterházyban.

1. Mát. 2. 22. 23.

Azt a' tsontot, mellyet az Úr Isten ki-vett
Ádamból, építé Afiszonyi állattá, és vivé
azt Ádámhoz.

És mondá Ádám: immár találtam hozzám
hasonló társat, ki az' én tsontomból-való
tsont, és az én testemből-való test, az ne-
veztetik Afiszony-embernek, mert ez serjfi
emberből vétetett.

*Bé-menvén a' Násznagy a' házba, így
köszönhet.*

A' minden áldásoknak kút-feje, a' kitől
száll alá minden jó adomány, és töké-
letes aiándék, onnan felül az egekből szál-
litsa a' maga mennyei és földi áldását min-
nyáian **Kegyelmetekre.** 'S e' mellet, a' kit
az Úr Isten **Kegyelmetek** közül egészséggel,
's békességgel, szeretett, ezen Atyai jó-vól-
tát tartsa-fel **Kegyelmetek** iránttovábbra-is:
a' kiket pedig betegséggel, vagy valami szo-
morúsággal meg látogatott; azokat hathatós
lelke által vigasztallya, 's gyógyító karjával
gyógyítsa-meg szívesen kívánjuk.

Ez meg-lévén, így szóljon.

Érdemünk felett-való drága Uraink 's
Afiszonyaink még szívünk' szándékát 's aka-
ratunkat elől-beszéljük, alázatosan instál-
juk, **Kegyelmeteket**, méltóztatásnak egy
kevés tsendességben lenni.

*Azután a' Násznagy a' Leány kérést kezdje
ilyen formán:*

Ama' nagy hitű **Abrahám Pátriárka**,
midön meg-akarná házasítani, azt az ő ked-
ves **Fiát Isákot**, a' ki amaz szövetségnek An-
gyala akkor ígért néki, midön a' **Sodomának**,
és **Gomorának** el-vesztésére harmad

magával az égből le-szállott. Elő-hívá az ő
öregbik szolgáját Eliézert, és monda neki:
tégyed most a' te kezedet az en tomporom
alá, hogy meg-eskelsz tegedet az Úrra,
a' Mennynak Istenére, hogy nem veszel az
én Fiamnak feleséget a' Kananéusok közzül,
kik közt én lakom; hanem el-megy az én
földemben, az én rokonságom közzé, és
onnet veszel az én fiamnak Isáknak felesé-
get. Meg-is felelt a' hűséges szolga az
esküvésének, mert el-méne az Abra-
hám' rokonsága közzé, 's mint-hogy az
Úrnak segítségül-való hívásával kezdé-el
az ő úttyát, szerentséssé-is tette az Úr az
ő úttyát; mert mihelyt bé-ére Eliézer az
Abrahám' rokonságának falujában; azzonnal
meg-mutatta neki az Úr azt a' leányzót; a'
mellyet el-vinde Ura fiának feleségül, és
mihelyt elő-befzéllette Eliézer a' leányzó'
szüléinek azt, hogy mi végre küldötte ötet
Abrahám, azonnal mondának a' leányzónak
szüléi. Az Urtól vagyon e' dolog; nem
mondhatunk ellened vagy jót vagy go-
noszt. Imé a' Rebeka te töled vagyon,
vegyed, menny-el, és légyen felesége a' te
Urad Fiának. A' mi Betsülletes Keresz-
tyén Atyánk-fia-is N. N. kívánván és akar-
ván látni az ő fiának házasságát elő hivatott
minket, barátságos szeretettel kérven, hogy
álnánk-fel az ő fia mellett, és vennék
feleséget neki az ő rokonsági közzül, tudni-
illik azok közzül, a' kik a' Krisztusban Attya-
fiai. Mi-is Keresztyéni köteletségünknek
meg-akarván felelni, fel-állottunk mint be-
tsülletes, és gyermekségétől-fogva a' Ke-
resztyéni tudományban neveltetett Keresz-
tyén

tyén Atyánk-fia mellett, és imé az Úrnak
gondviseléséből a' kegyelmetek házához bé-
tértünk, mivel a' mi betsülletes Ifjunk el-
végezte magában; hogy ha a' felséges min-
denható Istennek akarattya tartya; tehát a'
Kegyelmetek házában neveltetett Virág-szál
leányzót el-jegyezni magának jövendő-béli
házas-társul, hogy edgyütt az Úrnak di-
tsőségére, 's az Isten' Országának terjeszté-
sére éljenek. Azért-is mind Kegyelmednek
édes Attyának, mind édes Anyának mind
a' leányzónak, az egész Atyafiságnak e-
gyenlő akaratból meg-határozott szándéko-
kat 's jó Válaszokat szívesen meg-hallani
kívánnyuk.

*Ha a' Leányzó válaszára igazíttatnék a' Ké-
rő. Így szóljon hozzája. Isten' képe 's an-
nak ditsőségére teremtetett 's ez házban
keresztyén szüléitől fel-neveltetett virág-szál.
Ide jövetelünknek okát, és Istenes szándé-
kunkat jól hallottad, 's meg-érthetted, mi
végre jöttünk; azért azt kérdem szeretnéd-é
ez betsülletes Ifjat, 's mernéd é Kezedet há-
zasság' fejében nyújtani? Ha azt mondja a' le-
ány szeretem, és merem Kezemet házasság' fejében
bé-adni. Azután mondja a' Násznap. Nyúj-
tsad tehát. Ez meg-léven, így kell meg-áldani.
Az áldásoknak Istene áldgyon meg-titeket,
és tartson-meg egy máshoz-való igaz és
állandó szeretetben. Zabolázzon-meg az
Úr minden ártalmas, és mérges nyelve-
ket, a' kik titeket a' házassági életben meg-
háborítanának, hogy Isten' jó voltából el-
érvén azon Napot, mellyen a' hitnek lán-
tzával el-válthatatlanul egyben-köttetettek,
élhessetek-együtt galambi páros életben,*

az Úrnak ditsőségre. 's lelketek' üdvössé-
gére szívesen óhajtom, *Ez meg-lévén így kell
a' jegyet Bé-mutatni.* Mint-hogy minket az
Ur Isten valamint Éliézert útainkban meg-ál-
dott 's szándékunkban boldogított, Valamint
Rebekának ajándékot adott. Éliézer, úgy a' mi
Völegényünk is ezen dolognak meg-erö-
sítésére, 's szeretetének meg-bizonyítására
Gyűrű helyett egy vagy két forintal kedves-
kedik, igervén magát Isten éltetvén több
és nagyobb szeretet jelének kedves Mát-
kájával való kötelezésre, *Ha a' Meny-Afsz-
szony keszkenőt ad, illy formán kell szólni.*
Köszöni, szívesen vészi a' mi Völegényünk
kedves Mátkájának szeretetből adott ajándé-
kát, tőle ki-telhető képpen meg-szolgálni
igyekezik.

A' Meny-Afszszony ki követésének formája.

Örvendünk, és szerentsénknek tárgyuk
hogy drága Urainkat illyen szép seregbe
egybe gyűlve találtuk. Ezen egész egyben-
gyűléseket, az Ur kedvelje, és áldja-meg
az el-kezdet dolognak végben-vitelére.
Mostan-is egy két szónk volna Kegyelme-
tekhez, méltótságának meg-halgtani. Jól
emlékezhetnek Kegyelmetek reá, hogy az
el-múlt napokban meg-kereftük Kegyelme-
tek' házában fel-neveltetett Szüzért, tudni-
illik: az Ur Isten meg-áldván a' mi útain-
kat, el-jegyeztetett vala a' Kegyelmetek'
Leánya oly fel-tétellel, hogy ha az Isten' jó-
vóltából el-érjük ezt a' napot, tehát ezt a'
személyt kezünkhöz fogja adni Kegyelme-
tek

tek. Ezt a' napot pedig a' jó Isten meg-
engedte egészségben 's békeségben érnünk,
a' mellyben a' Jegy-adások által a' házas-
ságra kötelezett személyek, az esküvés ál-
tal el válhatatlanul egyben köttetnek;
melly dolognak a' Kegyelmetek' egyben-
gyűlése tsalhatatlan bizonyosság. Nints már
egyéb hátra, hanem hogy a' Kegyelmetek
jelen-létében, a' midőn a' mi betsületes
Völegényünk a' Kegyelmetek Meny-Afsz-
szonyát Szüléinek, vagy Tutorinak házatól
's gondvifélése alól, a' maga szárnya 's
gondvifélése alá kívánna venni, ne késlel-
tesség - meg azért a' mi Völegényünket
ezen szándékában, és ne mondgyák Ke-
gyelmetek azt a' Rebeka' Battyával. Hadd
légyen velünk a' leányzó egynehány Na-
pokig, bátor tsak tiz napik, azután men-
nyen-el. Sőt a' mi Völegényünk tör-
vényes kívánságát jóvá hagyni méltóztassa-
nak 's a' Menny-Afszszonyt ágyával, 's lá-
dájával 's minden hozzá tartozó appertinen-
tiával meg adni méltóztassanak. Ezekre a'
felelet meg-lévén, mikor a' Meny-Afszszonyt
elől-állítták, azonnal a' Völegény részéről
lévő Vöfény fogja a' kezét, és a' maga se-
regébe állítsa, és a' Násznagy mutátsa-fel
a' Völegény ajándékát, ezt mondván: E-
zen ajándékkal kívánt kedveskedni a' mi Vö-
legényünk kedves mátkájának, mellyet-is
vifellyen jó egészséggel. Ez meg-lévén il-
lyen formán butszúzzon. Hozzánk meg-muta-
tott szíveségét, 's velünk közlött jó aka-
ratyokat egész alázatossággal meg-kö-
szönnévén, 's meg-esett hibáinkról engedel-
met

met kérvén, Istentől mutatott Meny-Aszszonyunkkal edjűt kis seregünk Kegyelmetek seregétől meg-akarván válni 's szállására fiet: azért is mint egygyen-egygyen Kegyelmeteket el-hagyván az Urnak gondviselésébe ajánlyuk, 's vagyunk, jót kívánó szolgai Kegyelmeteknek.

Más ugyan a' Leány kérésről.

Itt a' Násznagy köszönetet olyan formán mint előre fel-van téve, 's köszöntvén így szólhat:

A' Felséges mindenható Isten, hogy a' maga Isteni ditsőségét mindenek előtt nyilvánvalóvá tégye; teremté az ö szájának lelkével, az egész világot 's a' maga képe, és hasonlatosságára embert-is formála, tudni illik: Adámot. Hogy pedig ne tsak Adám lenne szemléője az ö Isteni ditsőségének 's tsudálatos munkáinak, hanem, hogy embereknek nagy roppant serege; hogy az emberek szaporodnának, és hogy Adámnak lenne segítő-társa, formála Aszszonyi állatott-is: tudni illik Évát, és maga kézen fogva vitte Adámhoz. És így a' Teremtő volt a' legelső Násznagy és Vöfény, 's maga szerzette a' szent házasságot. Ezen bölts Istennek bölts rendelését követték mindjárt Adámnak fiai; mert el-vették magoknak feleségül az ö testvérjeiket, követték az ó Testamentomi Szent Atyák, mint Abrahám, Isák, Já-kób pedig hét esztendeig nem sajnállott szolgálni a' szép ábrázatú Rákhelért kö-

követték e' Szent szokást az új Testamentomi szent Atyák-is, az Apostolok, és Evangyélisák.—Ezen szent szokást követik a' mostani Keresztények-is. Ez a' betsületes Ifjú-is N. N. a' ki az ö Kereszttyén szüléitől gyermekségétől-fogva a' Kereszttyén szent tudományban neveltetett, és már Istennek bölts rendelésé szerént erre az időre jutott, hogy a' házassági életre léphetne, követni kívánja ezen bölts Istennek bölts rendelését. E' végre meg-izóllított, minket, hogy ezen szent munkának lennénk elő-vívői. Nem sajnálván azért mi-is ezen betsületes Ifjú mellett tejendő fáradságunkat, fel-állottunk mellette; mivel tudjuk jámbor 's józan, és tiszta életű Ifjúnak, és jó Kereszttyén Atyáktól származott férjfiúnak lenni. Fel-állván ezen Kereszttyén Ifjú mellett, útnak indulánk 's Isten' bölts igazgatóasából a' Kegyelmetek' betsületes házához be-fordulánk. Oh vajha olly szerentségek volnánk mi-is ennél a' betsületes háznál mint Elézer a' Lában' házánál; a' ki is mihelyt elő-beszéllette azt, miben fáradozna, mindjárt ilyen választ nyere; az Urtól vagy on ez, légyen Rebeka a' Te Urad fiának felesége. De ha szintén olly szerentségek nem leszünk is, mindazáltal meg-mondjuk szívünk' szándékát, melly ez hogy ezen betsületes Ifjú, a' Kegyelmetek' házánál neveltetett Virág-szál Leányát tiszta szívből kívánnya magának hitves társul el-venni, ha az Ur Istennek ditsőséges, 's ha az Ur Istennek kedves akarattya azt tarttya, azért mindnyájoknak valakik ezen

szent dologhoz szólhatnak egyenlő akaratból való válaszokat várva várjuk, és megérteni kívánjuk. Ezek után a' Násznagy azért folytathatta a' maga kötelességét a' mint fellyebb meg-van írva.

Násznagyoknak való Könyörgés.

Óh Ábrahámnak, Isáknak 's Jákobnak Istene, énnem-is szerelmes Atyám az Ur Jéhus Krisztusban, a' ki eszközök által munkálód az emberi nemzetnek boldogságát, mint régenten az Isáknak házasságában Eliezert tetted ezközzé, kinek minden fáradozását meg-áldván szerentsés házasságot engedtel Isáknak, szívem' belső indúlattyaiból esedezem Isteni Szent Felségednek, tégy engemet-is szegény szolgálodat oly hasznos, és szerentsés ezközzé ezen Keresztyén Felebarátom' házasságában, a' ki mellet Keresztyéni kötelességem szerént kívánok szolgálni (mint az Ábrahám' szolgálját) hogy meg-nyervén azt, a' miért a' Te nevedben fáradozok, Te néked a' Jéhus' nevében hálaikat adhassak, Amen.

Midön a' Násznagy meg-nyeri a' Menyasszonyt.

Óh igaz mondó, és igaz mondásodban 's fogadásodban változhatatlan Isten! a' ki meg-ígérted, hogy a' kik a' te nevednek segítségül-való hívásával munkálódnak mindenekben azokat meg segíted, 's fáradozásokra áldásodat térited. En-is szerelmes Atyám

Atyám, midön ezen útamra indúltam mint Eliézer; szívemből hozzád kiáltottam, de meg-is halgattattam, és mire igyekeztem, ezt meg-nyertem; a' mellyért-is szent Felségedet szüntelen dicsérem. Oh szerelmes Istenem! adjad, hogy szüntelen könyörgő, és minden áldásidnak vételéért hála-adó legyek: tudván, hogy ezt kívánod én tölem a' Jéhus Krisztus által, ha az én életem kedves Szent Felséged előtt; valamikor kívánok keresztyén felebarátom mellett; a' szent házasság' munkájában fáradozni, mindenkor tégy engemet hasznos és szerentsés ezközzé; igytselekedj Uram velem az én Jéhusomért.

Hogy a' Násznagyok haszontalansággal ne toitsék idejeket, egynehány kérdéseket, es feleleteket írtam számokra.

Kérdés. Olvasott-é Kend valamikor Bibliát?
Felelet. Nem csak olvastam, hanem jártas költés-is vagyok a' Szent Írásban.

K. Noha jártas-költés Kend a' Bibliában, mondgya-meg nekem hány magtalan Afzszonyról emlékezik a' Szent Írás?

F. Hét magtalan Afzszonyról. Az első volt Sára Ábrahám' Patriarkának Felesége, a' ki-is kilentzven éftendő korában születtama' nagy Patriarkát Isákot, a' mint ezt lehet látni. i. *Moses 18-dik részében.*

Második volt Rebeka, ez-is egy dara. big magtalan volt; de ezután egy hással két fiat szült, Ésaút, és Jákobot.

Az

Az harmadik volt Rákhel, Jákób' Pátriárkának felesége, ez-is egy darabig magtalan-volt, de azután szüie két fiakat, Jófefet és Bénéiamint.

A' Negyedik magtalan Afzszony-volt Mánoának felesége, ez-is magtalan-volt de még-is szüie amaz erős férjfiút Sámfont *Birák könyvének 13-dik részében.*

Az Ötödik volt Ersébet Afzszony, Zakariás Papnak felesége ez-is már vén korában szüie ama' híres embert a' Krisztus' elől-járó postáját, a' ki meg-is kerezttelte Krisztus Urunkat.

Az hatodik volt Anna Afzszony Elkánának felesége, ez midőn látná, hogy nem használ az Istennek közönséges áldása, mellyet tett az emberek' szaporodásáért; más módon nyerc Istentől magzatot. tudni-illik könyörgéssel, böjtöléssel, és sírással azt a' férjfit pedig, a' kit Anna Afzszony szüie, hívták Sámuel Prófétának. A' hetedik volt Sunamitis.

K. Hadd én is kérdezzek már Kendtől, mondjon kend valami jeles dolgot Sámuel Prófétáról.

F. Ez igen híres Próféta volt. Igen búzgóságosan tudott könyörögni, ugy-aunyira, hogy könyörgésével ellenséget győzött, az égben menydörgést, villámást indított, annak jeléül, hogy az ellenség bizonyosan meg-győzötteték.

K. Mikor úszott a' fejsze?

F. Mikor Elizéus Prófétával a' Próféták' fiái ki-mentek fat vágni a' Jordán' vize mellé akkor egygyiknek a' fejszéje be-

belé esett a' vízben; akkor Elizéus egy fat le-vága, és oda veté, a' hová a' fejsze esett, és akkor a' fejsze fen kezdé úszni, 2. *Király 6. 4. verseiben.*

K. Mikor volt leg-drágább a' hús?

F. Mikor a' Samaria-béliek az éhségtől kényszerítettvén egy szamár főért 80 ezüft garast adtak? *Király 6-dik rész. 25-dik versében.*

K. Hol emlékezik a' Szent írás Tik-szórúl?

F. *Birák' Könyvének 7-dik részének 19-dik versében*

holott így szól, Bé-méne Gedeon, és a' száz férjfiak, kik valának ö véle a' közepe *Tik szónak elein 's a' t.*

K. Ki prüfzentet halála után kétszer?

F. Sunamitisnek fiaskája, a' kit Elizéus Próféta fel-támasztott *Király 4. 35. vers.*

K. Kinek hazugsága használ, úgy hogy máfok az által életeket meg-tártották?

F. Ráhábnak, a' ki Jérikóba lakozott, ez el-tagadta a' kimeket, 's mikor Jérikó Városát meg-vették az Izraeliták, azért a' jótettéért egész Ráhábnak minden rokona életben marada. *Jósue Könyvének máfodik és hatodik részének 25-dik versében.*

K. Hány má'za halat fogott a' Szent Péter' hálója akkor, mikor a' Krisztus volt halálf mester?

F. Én nem voltam ott, mikor a' halat má'zálták, hanem tudom azt, hogy a' halak' fokasága miatt a' háló-is kezdé szakadozni.

K. Kinek hatalma által fogtak akkor annyi halat?

F. Ama' Vizeken hatalmasan uralkodó Úr Jé-fusnak hatalma által.

K.

K. Mit lehet ebből a' Példából tanulni?

F. Ezt először, hogy a' mi erettünk testben meg-jelent Úr Jéhus Kristus, igaz és hatalmas Isten volt, az is léfzen mind örökké.

Másodszor azt, hogy az embernek minden fáradsága haszontalan Isten, segítség nélkül.

K. Hát kend olvasott é valaha Bibliát?

F. En még nem olvastam, hanem a' Józan okoságból, és a' természetnek könyvéből fokot tanultam az Istenről és az ő munkáiról.

K. Hát a' Józan okoságból meg-lehet é tanulni hogy vagyon Isten?

F. Igen-is meg; mert valamire vetem szememet, akár az emberre, akár fűre, akár fára, mindenik világófsan tanítja azt, hogy kell lenni ollyannak, a' ki mind azokat teremtette, a' pedig nem egyéb, hanem az Isten.

K. Ugy de? Nem elég az Istent csak meg esmérni, hanem ditsöiteni, és felni-is kell, azt pedig a' józan okoságból nem lehet ki-tanulni?

F. A' Józan okosággal bíró ember a' természet' könyvéből-is meg-tanúlja az Istennek ditséretit, söt ditséri-is az ő Teremtőjét; mert midön látja magát és jószágán áldását az ő Teremtőjének, ditsöítésére.

K. Ugy de, még azok-is a' kik Bibliában jártosok, 's költösök-is, még sem ditsérik az ő Teremtőjüket, hát azok hogy ditsöitnek a' kik a' szent írást nem tanútták?

F.

F. Én arra azt mondom, hogy az ollyatén emberek alább valók a' baromnál, a' kik noha józan okosággal nem bírnak, még-is ditsérik az ő Teremtőjüket, mint a' Fülemlék, a' kik jó hajnalban ékes melódiát mondanak az ő Teremtőjöknek.

K. Már látom, hogy fokot tud kend a' természet' könyvéből, de még-is különb ember lenne kend, ha a' sz. írást tanulná?

F. A' szent írás tanulására-is reá adom magamat, ha azt meg-mutatja, hogy hasznos azt tanulni.

F. Atyám-fia, soha semmi tudománynak nem lehet annyi hasznát venni, mint a' szent írásnak.

K. Mitsoda hasznát lehet hát venni a' szent írásnak.

F. Hasznát veszem azért, mert abból tanulom-meg, hogy, és mi módon üdvözülhetek, abból tanulom-meg, hogy, és mi módon lehetek Istennek hává, ki-váltott-meg, és kitsoda szentelt-meg.

K. Ugy de a' szent írás inkább rémíti az embert, mint vigasztalna, 's bátorítaná?

F. Az-is hasznára vagyon az embernek, mert midön rémíti az az embert azzal arra tanítja, hogy széles és tágas útról térjen el, mert az pokolra vezet.

K. Mitsoda hasznát veszed még a' szent írásnak.

F. A' szent írás nyugodalmat ígér a' bűnek terhe alatt el-fáradtaknak, eledelt az éhezöknek, segítséget, az Istent segítségül